

αἷμα, τοῦ πῆγνι 'ς τοῦ βασιλιά (ἐκ παραμυθ.) Θεσσ. (Τρίκερ.) Τόσους καιρούς, πὺν τρέχουν τὰ ποτάμια 'ς τὴ θάλασσα, δὲν τὴν ψηλώσανε οὐτ' ἓνα δαχτυλάκι Σ. Μελ., Κόκκιν. που-κάμ. 3, 6. 2) 'Ο μικρὸς ἀκραῖος δάκτυλος τῆς χειρὸς, ὁ ὡτί-της, καὶ τοῦ ποδὸς κοιν.: "Εκοψα τὸ δαχτυλάκι τοῦ ἀριστε-ροῦ χειροῦ μου καὶ τρέχει αἷμα. "Εχω ἓναν κάλο 'ς τὸ δα-χτυλάκι τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ μου καὶ μὲ τρελλαίνει κοιν. "Η-κοφένε τὸ δαχτυλάκι νδου Νάξ (Κορων. Φιλότ.) Μὲ στενεύει τὸ παπούτσι 'ς τὸ δαχτυλάτσι Πελοπν. (Μάν.) "Ηχτύπ'σιν τοῦ μ'κρό του δαχτ'λάξ' τ' κὶ τὸν πουνεὶ πουλὺ Τῆν. 3) 'Ο-λίγον, σύνθηθ.: Βάνω τὸ δαχτυλάκι μου (ἀναμειγνύομαι κά-πως εἰς τινα ὑπόθεσιν) σύνθηθ. Δὲ βορεῖς, ἄμα δὲ βάλης καὶ σὺ τὸ δαχτυλάκι σου (ἀν δὲν ἀναμιχθῆς) Πελοπν. (Γαργαλ.) Φτάνει μόνο τὸ δαχτυλάκι του νὰ κουνήσῃ (ἐπὶ ἱκανοῦ καὶ ἐπιτηδείου, δυναμένου νὰ ἐπιτυχῇ μὲγάλα πράγματα διὰ μικρᾶς προσπάθειας) πολλαχ. Δὲ μοῦ 'ρχεται οὔτε 'ς τὸ δα-χτυλάκι μου (εἶναι πολὺ κατώτερός μου) Πελοπν. (Κορινθ.) 'Σ' τοῦ δαχτ'λάξ' μ' δὲν τὴ βάξω (δὲν τὴν λογαριάζω καθό-λου) Μακεδ. Παίρνουσιδ-δαχτυλάτσι (κατὰ τὴν παιδιὰν «ἀμάδες» οἱ νικητὲς σύρουν τὸ μικρὸν δάκτυλον τῶν ἡττη-θέντων) Μεγίστ. || Παροιμ. Δὲ μπορῶ, παππᾶ, νὰ ψάλω, μοῦ πονεὶ τὸ δαχτυλάτσι μου (ἐπὶ τοῦ προφασιζομένου ἀδυ-ναμίαν δι' ἐκτέλεσιν ἐργασίας ἄνευ σοβαρᾶς αἰτίας) Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) || "Ἄσμ.

Κάναν τὰ φρύδια της δετὰ, | τὰ μάτια της ζωγραφιστά,
τὰ δύο δαχτυλάκια της | γραμματικοῦ κοινδύλια
Προπ. (Μαρμαρ.)

Καὶ μὲ τὸ δαχτυλάκι μου δὲ σοῦ 'γιξα ποτέ μου
καὶ πῶς ἐγαπηθήκαμε, Μεγαλοδύναμέ μου!
Κρήτ.

δαχτυλάρα ἡ, σύνθηθ. δαχτυλάρα Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὗς. δάχτυλο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-άρα.

'Ο δάκτυλος ποδὸς ἢ χειρὸς ὁ μεγαλύτερος τοῦ συνήθους ἔνθ. ἄν.: "Εχει κατὶ δαχτυλάρες, πὺν δὲ μπορεὶ νὰ βρῇ γάντια γιὰ τὰ χέρια του σύνθηθ. Ποῦ νὰ χωρῇ τὸ πόδι του σὲ πα-πούτσι μὲ τίς δαχτυλάρες πὺν 'χει! 'Αθῆν. Τὸν ἐπῆχιασε μὲ τί 'δαχτυλάρες' του ἀπὸ τ'ἀφτὶ καὶ τοῦ τό 'καμε κόκκινο Πε-λοπν. (Κίτ. Μάν.) Μὰ εἶδα δαχτυλίδ' ἐδὰ θὰ βρεθῇ νὰ κἀνῃ 'ς τσι δαχτυλάρες του! Νάξ. ('Απύρανθ.)

δαχτυλάρης ὁ, Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὗς. δάχτυλο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-άρης, διὰ τὴν ὀπ. βλ. -άρις.

'Ο ἀρεσκόμενος εἰς τὸ νὰ τρώγῃ ἢ νὰ διανέμῃ δά-χτυλα, εἰδικῶς παρασκευαζόμενα ἀρτίδια ἐξ ἀλεύρου σιτί-νου καὶ σησάμου, τὰ ὁποῖα διανέμονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀντὶ κολλύβων κατὰ τὴν Μεγ. 'Εβδομάδα καὶ τὴν Διακαι-νήσιμον.

δαχτυλάρι τό, ἀμάρτ. δαχ'λάρ' Θεσσ.

'Εκ τοῦ οὗς. δάχτυλο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-άρι. Διὰ τὸν τύπ. δαχ'λάρ' βλ. Α. Τζαρτζάν., Θεσ-σζλ. διάλ., 67.

Εἶδος δερματίνης ἐπιμήκους δακτυλήθρας, τὴν ὁποῖαν ἐφαρμόζουν οἱ θεριστὰ κατὰ τὸν θερισμὸν εἰς τὸν τέταρτον δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς. Συνών. παλαμαρῖά, χερροδάχτυλο, χερρόχτι.

δάχτυλας ὁ, 'Αθῆν. 'Αμοργ. 'Ανδρ. 'Αστυπ. Δονοῦς. Εὐβ. (Κάρυστ.) 'Ηράκλ. Θῆρ. 'Ικαρ. 'Ιος Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. (Κατσιδ. Κίς. Κυδων. Νεάπ. Πεδιάδ. Σέλιν. Σητ. κ.ά.) Κύθν. Κῶς (Καρδάμ. κ.ά.) Λειψ. Μύκ. Νάξ. (Κωμιακ. Φιλότ.) Νίσυρ. Πάρ. (Λεῦκ.) Ρόδ. Σίκιν. Σίφν. Σύμ. Σχινούσ. Τῆλ. Τῆν (Σμαρδάκ.) Φολέγ. — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Π. Βλαστ. 385 δάχτυλας Νάξ. ('Απύρανθ.) δάχτ'λας 'Ανδρ. (Κόρθ.) 'Αντίπαρ. Θάσ. Λέσβ. (Πάμφιλ.) Λῆμν. (Πλάκ. κ.ά.) Πάρ. (Λεῦκ.) Σκυρ. Τένεδ. Τῆν. βάχτυ-λας Κάρπ. ('Ελυμπ.) Ρόδ. Κάσ. γάχτυλας Ρόδ. 'άχτυλας Κάρπ. Κάσ. δάχ'λας Μακεδ. ('Αγιος Νικόλ.) δάχτυλας Νάξ. (Φιλότ.)

'Εκ τοῦ οὗς. δαχτὺλι διὰ τῆς καταλ. -ας ὑπὸ τύπ. μεγεθοντ. Βλ. Γ. Χατζιδ. ΜΝΕ 2, 3. 'Η λ. καὶ εἰς Σομ.

1) 'Ο ἀντίχειρ καὶ κατ' ἐπέκτ. ὁ μέγας δάκτυλος τοῦ ποδὸς 'Αμοργ. 'Ανδρ. (Κόρθ. κ.ά.) 'Αντίπαρ. 'Αστυπ. Δονοῦς. 'Ηράκλ. Θάσ. Θῆρ. 'Ικαρ. 'Ιος Κάλυμν. Κάρπ. ('Απέρ. 'Ε-λυμπ.) Κάσ. Κρήτ. (Κατσιδ. Κίς. Κυδων. Νεάπ. Πεδιάδ. Σέλιν. Σητ. κ.ά.) Κύθν. Κῶς (Καρδάμ. κ.ά.) Λειψ. Λέσβ. (Πάμφιλ.) Λῆμν. (Πλάκ. κ.ά.) Μακεδ. ('Αγιος Νικόλ.) Μύκ. Νάξ. ('Απύρανθ. Κωμ. Φιλότ.) Νίσυρ. Πάρ. (Λεῦκ. κ.ά.) Ρόδ. Σίκινχῦς. Σκυρ. Σύμ. Σχινούσ. Τένεδ. Τῆλ. Φολέγ. — Λεξ. Βάιγ. Π. Βλαστ., 385 Δημητρ.: 'Ο δάχτυλας τῆς ζερβῆς μου χέρας πονεὶ Σητ. 'Αλ-λ^δ ουνου (ἦτο) ἢ μὲν-θη κομ-μένη, ἀλ-λ^δ ουνου τ' ἀφτὶ κομ-μένο, ἀλ-λ^δ ουνου ὁ δάχτυλός του τοῦ ποδιοῦ κομ-μένος (ἐκ παραμυθ.) Κάσ. Τὸ δάχτυλά μου 'κο-ψα μ' ἓνα μαχαίρι 'Απύρανθ. Πονεὶ με ὁ δάχτυλας τοῦ ποδιοῦ μου Καρδάμ. Τρύπησα τὸ δάχτυλά μου 'πὸ τῆς βολόνα ντζ' ἐπρήστη Κῶς Μοῦ φαλάγγωσε τὸ δά-χτυλα Πάρ. "Επιξα μιὰ μι τ' σκούλα 'ς τὸν δάχτ'λα κὶ τὸν ἔσπασα (ἐπιξα = ἐπαιξα, κτύπησα' σκούλα = τὸ πί-σω μέρος τοῦ σκεπαρινοῦ) Πλάκ. || Παροιμ.

Δάχτυλά μου βρωμεσμένη | δάχτυλός μου 'σαι καημένη
(ἐπὶ τοῦ κατ' ἀνάγκην στέργοντος τὰ οἰκεῖα καὶ κακὰ ὄντα)
Νεάπ. 'Η παροιμ. εἰς παραλλαχ. πολλαχ. Συνών. εἰς λ. δα-χτυλομάννα. β) Γενικῶς ὁ δάκτυλος τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδὸς 'Ανδρ. 'Ιος Κάρπ. ('Ελυμπ.) Κάσ. Τῆν. (Σμαρδάκ.): "Αν εἶσαι ὁ ἀερφός μου ὁ Πικρὸ Γιαν-νάκης, μζιάσ' τίς βαχτύλους σου καὶ πετάξον μέσα Κάσ. 2) Δερματίνον περί-βλημα τῆς κάτω φάλαγγος τοῦ μεγάλου δακτύλου, δι' οὗ προφυλάσσεται ὁ ὑποδηματοποιὸς ἀπὸ τὴν φαλτσέταν ἢ τὸν σπάγγον 'Αθῆν. Εὐβ. (Κάρυστ.): Δὲν ἔχω δάχτυλα καὶ μοῦ κόβει τὸ χέρι ὁ σπάγγος Κάρυστ. 3) Τὸ θαλάσσιον μαλάκιον Σωλῆν ὁ σωληνοειδὴς (Solen vagina) τῆς οἰκογ. τῶν Σωληνιδῶν (Solenidae), ὁ δάκτυλος τῶν 'Αρχαίων 'Αστυπ. Σύμ. Συνών. δαχτὺλι 3, δάχτυλο 10, σωληνῆρας. 4) Σιδηροῦν ἐργαλεῖον ἐστηριγμένον ὑπὸ τὸ ἄκρον ἄξονος πρὸς περιστροφὴν Κάρπ.

'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Δάχτυλας καὶ ὡς παρων. Νάξ. ('Απύρανθ.)

δαχτύλας ὁ, Σάμ.

'Εκ τοῦ οὗς. δάχτυλο κατὰ μεγεθ. τύπ.

'Ο ἔχων μεγάλα δάκτυλα.

'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Δαχτύλας καὶ ὡς παρων. Σάμ.

δαχτυλᾶς ὁ, Πελοπν. ('Αναβρ.) δαχ'λᾶς Μακεδ.

'Εκ τοῦ οὗς. δάχτυλο διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

1) 'Η δερματίνη δακτυλήθρα τὴν ὁποῖα τοποθετεῖ εἰς τὸ

δάκτυλον τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὁ ὑποδηματοποιὸς Πελοπν. (Ἀναβρ.) Συνών. δάχτυλας 2. 2) Μεταφ., ὁ φιλάργυρος, ὁ τσιγκούνης Μακεδ.: *Εἶσι δαχ'λάς. Τέτοιον δαχ'λά δὲν ἔχου δεῖ.*

δαχτυλάτος ἐπίθ. Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Κύπρ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. Οὐδ. *δαχτυλάτο* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δάχτυλο, διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾱτος.

1) Ὁ ἔχων ἐξοχὰς ἐν εἶδει δακτύλων κυρίως ἐπὶ χειροκτίων Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. 2) Ἐπὶ ὑφασμάτων, τὸ ἔχον ραβδώσεις, τὸ ριγωτὸν Ἰων. (Κρήν.): *Δαχτυλάτο ροῦχο.* Συνών. ριγωτός. 3) Ἐπὶ γυναικός, ἡ ἔχουσα λείους δακτύλους Κύπρ.: Ἄσμ.

Ἀσπρη μιν χιόνα τοῦ χιονιοῦ κι' ἄσπρη μου δαχτυλάτη, οὐλον τὸν νοῦμ ἠπῆρες τον καὶ τῇ ψυχῇ μου νά την. Διὰ τὴν σημ. πβ. ἄσπροδαχτυλάτη. 4) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., εἶδος σταφυλῆς Κρήτ.

δαχτυλέλι τό, ἀμάρτ. *δαχτ'λελ'* Ἰμβρ. *δαχτ'λέλ'* Λέσβ. Ἐκ τοῦ οὐσ. δάχτυλο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έλι. Ὁ μικρὸς δάκτυλος. Συνών. δαχτυλάκι, δαχτυλέρι.

δαχτυλέρι τό, Θράκ. *δαχτυλέρ* Πρωπ. (Ἀρτάκ. κ.ά.) *δαχτ'λέρ* Ἀθῆν. Ἐκ τοῦ οὐσ. δάχτυλο καὶ τῆς παραγωγ. κατάλ. -έρι. Ὁ μικρὸς δάκτυλος. Συνών. δαχτυλάκι, δαχτυλέλι.

δαχτυλήθρα ἡ, κοιν. *δαχτ'λήθρα* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *δαχ'λήθρα* Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Βελβενδ. Βλάστ.) Στερελλ. (Ἀχυρ.) *δαχτυλήτρα* Βιθυν. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Μελένικ.) Χίος *δαχ'λήτρα* Μακεδ. (Βλάστ.) *δαχ'λήθρα* Μακεδ. (Κοζ.) *βαχτυλήθρα* Ρόδ. *δαχτυλήτρια* Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Οἶν.) *δαχτυλήτρά* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. κ.ά.) *δαχτυλήθρα* Τσακων. *δαχτυλήθρα* Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) *δαχτυλήστρα* Ἰων. (Κρήν.) Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Συνασσ. Φερτ.) Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. *βαχτυλήστρα* Ρόδ. *γαχτυλήστρα* Ρόδ. *δαστυλήστρα* Καλαβρ. (Μπόβ.) *δατ-τυλήστρα* Ἀπουλ. (Καλημ.) *δαφτυλήστρα* Ἀπουλ. (Μαρτ.) *δαφτυλήστια* Ἀπουλ. (Μαρτ.) *δαχτυλήθρα* Καππ. (Ἀραβάν.) *δεκαλήστρα* Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. δακτυλήθρα. Ὁ τύπ. δεκαλήστρα πιθανῶς ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ δέκα.

1) Μεταλλίνη, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, θήκη, καλύπτουσα τὴν ἀκραίαν φάλαγγα τοῦ μέσου δακτύλου τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τοῦ προωθοῦντος τὴν βελόνην κατὰ τὸ ράψιμον κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Μαρτ. κ.ά.) Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.) Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Συνασσ. Φερτ.) Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: *Ἐχασα τὴ δαχτυλήθρα μου καὶ δὲ μπορῶ νά βάλω μιὰ βελονιά κοιν. Πόσο τίς πουλᾷς τίς δαχτυλήθρες;* Πελοπν. (Τριφυλ.) *Δῶσι μ' τ' δαχτ'λήθρα μ' νά ράφου τὸ φ'στάνι μ'* Εὐβ. (Ἀκρ.) *Ἐπαρε τὴ δαχτυλήτρα σ' καὶ τὸ βελόν' καὶ ράφου* Πόντ. (Ὁφ.) *Ἐχασα τὴν δαχτυλήστραν μου* Κύπρ. *Δὲν ἔχου δῶ τ' δαχ'λήθρα μ' κι' δὲ δουροῦ νά πιράσου οὔτι νιὰ βιλουριά* Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Καὶ μᾶς φάνηκε 'ς τὴ ρίζα της, αὐτὸς, κοτζάμου παλλήκαρος, σὰ μολυβένιος στρατιωτάκος, μιὰ δαχτυλήθρα μπόι Σ. Μυριβήλ., Ζωὴ ἐν τάφ., 89 || Φρ. Ἀμὸν δαχτυλήτρά (εὐκίνητος, ἐπι-*

τήδειος εἰς τὴν ἐργασίαν) Χαλδ. *Τὸν πνίγω σὲ μιὰ δαχτυλήθρα νερό* (ἐπὶ ὑπερβολικῆς δυσμενείας) Κρήτ. Συνών. φρ. *τὸν πνίγω σὲ μιὰ στάλα νερό. Μιὰ δαχτυλήθρα ἄνθρωποι* (δλίγοι) Ἀθῆν. (Διὰ τὴν σημ. τῆς ποσότητος πβ. ἐξ ἐγγράφου Ἀνδρου τοῦ 1815 «ἔστειλέ μου ἐκεῖνος ἐμένα μεταξόπορο δαχτυλήθρες 51» Ἀνδριακ. Ἡμερολ. (1930), 5 καὶ εἰς Μητροφάν., Ἰατροσοφ., 21 «κοπάνισον πήγανον, ἐβγάλε τὸν ζωμόν του μὲ ροῦχον λινὸν ἕως δύο δακτυλίστρες». *Τὴν πουτίξ' τὴ δαχ'λήθρα* (εἶναι ἀβροδαίματος) Θεσσ. (Δομοκ.) β) Δερμάτινον προφυλακτικὸν κάλυμμα τοῦ δακτύλου τοῦ σύροντος σκανδάλην ὕπλου ἢ τοῦ πλέκοντος δίκτυον Λεξ. Δημητρ. γ) Μετάλλινος κάλυξ προσηρμοσμένος εἰς τὸ κάτω ἄκρον βακτηρίας ἢ ἀλεξιβροχίου Λεξ. Δημητρ. 2) Τὸ κυπελοειδὲς περίβλημα τοῦ καρποῦ τῆς αἰγίλωπος δρυὸς (*Quercus aegilops*) Π. Γεννάδ., Ἑλλην. Γεωργ. 11, 245 — Λεξ. Βυζ. Π. Βλαστ. 445: *Ἡ δαχτυλήθρα τοῦ βελανιδιοῦ* Λεξ. Βυζ. 3) Μικρὸς κοῖλος κύλινδρος, χρησιμοποιούμενος ὡς μονὰς μέτρου διὰ τὴν πυρίτιδα κατὰ τὴν γόμωσιν φυσιγγίου Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.) Πρωπ. (Ἀρτάκ.) 4) Ἐξάρτημα ψεκαστήρος ἐν εἶδει μεταλλίνης δακτυλήθρας, φερούσης μικρὰς ὀπὰς διὰ τῶν ὁποίων ἐξέρχεται τὸ πρὸς ψεκασμὸν διάλυμα Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Δαχτυλήθρα* (ὀνομασία σκοπέλου τετμημένου εἰς δύο καὶ ἀφίνοντος δίοδον διὰ τὰς λέμβους) Πόντ. (Κερασ.)

δαχτυληθρία ἡ, Κρήτ. (Κίσι. κ.ά.) *δαχτυληθρέ* Κρήτ. (Μύρθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δαχτυλήθρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ία.

Ἡ ποσότης ὕγρου τὴν ὁποίαν περιέχει μιὰ δαχτυλήθρα ἐνθ' ἂν.: *Μιὰ δαχτυληθρέ κρασί ἤπια καὶ μ' ἐξάλισε* (ἐλαχίστην ποσότητα) Μύρθ. *Θαρεῖς; Σὰ μιὰ δαχτυληθριά ρακὴ νά πιῶ, μὲ ζαλίζει* Κίσι.

δαχτυληθρίτσα ἡ Πελοπν. (Γαργαλ.) Σῦρ. *δαχτυληθρίτσα* Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δαχτυλήθρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτσα.

Ἡ μικρὰ δαχτυλήθρα ἐνθ. ἂν.: *Φορεῖ μιὰ δαχτυληθρίτσα 'ς τὸ δάχτυλό της, τὴ μισὴ ἀπὸ τῆς μάννας της* Πελοπν. (Γαργαλ.) Συνών. δαχτυληθρόποινον, δαχτυληθροῦλα.

δαχτυληθρόπουλον τό, ἀμάρτ. *δαχτυληθρόπον* Πόντ. *δαχτυληθρόπον* Πόντ.

Ἰποκορ. τοῦ οὐσ. δακτυλήθρα διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. —ποινον —πλον —πον, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Ἀνθ. Παπαδόπ., Ἀθηνᾶ 47 (1937), 77.

Δαχτυληθρίτσα, τὸ ὅπ. βλ.

δαχτυληθρούλα ἡ, Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δαχτυλήθρα διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλα.

1) Δαχτυληθρίτσα, τὸ ὅπ. βλ. 2) Ἡ ποσότης ὕγρου μιὰ δαχτυλήθρα: *Ἐβαλα μιὰ δαχτυληθρούλα σκάγια ὀχτῶ νούμερο.* Συνών. δαχτυληθρία.

δαχτύλι τό, δακτύλιν Κύπρ. *δαχτύλιν* Κύπρ. Λυκ. (Δι-βύσσα.) Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) *δαχτύλι* σύνθηθ. καὶ Καππ. (Φά-ρασ. κ.ά.) Πόντ. (Ἰνέπ.) *δαχτύλ'* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. καὶ

